

Stk. 2. Såfremt der fra køretøj tabes eller spildes noget på vej, der kan være til fare eller ulempe for færdslen, skal dette straks fjernes. Kan dette ikke ske, skal andre, indtil faren eller ulempen er fjernet, ved afmærkning eller på anden lignende måde gøres opmærksom på forholdet.

Stk. 3. Justitsministeren kan fastsætte bestemmelser om anbringelse af beholdere og lignende genstande på vej. Justitsministeren kan endvidere fastsætte bestemmelser om afmærkning af vejmaterialer på vej.

Stk. 4. Politiet kan forlange privat luftledning, der føres over vej, fjernet, såfremt den er til fare eller ulempe for færdslen.

Dyr på vej.

§ 37. Ingen må lade heste, kreaturer m. v. færdes på vej, uden at de er forsvarlig bevogtet. De må ikke tøjres således, at de kan nå ind på vejen. Såfremt de ikke er tøjret, skal de være adskilt fra vej ved forsvarlig indhegning.

Kapitel 15.

Færdselsregulering og afmærkning m. v.

Færdselsregulering.

§ 38. Politiet kan regulere færdslen på steder, hvor det skønnes nødvendigt.

Stk. 2. Justitsministeren kan fastsætte bestemmelser om andre personers adgang til at regulere færdslen.

Stk. 3. Justitsministeren kan fastsætte bestemmelser om tegngivning til regulering af færdslen.

§ 39. Ved vej- og broarbejde samt i tilfælde, hvor der pludselig opstår skade på vej eller bro til fare for færdslen, kan den vejbestyrelse eller den kommunale myndighed, som forestår arbejdet eller fører tilsyn med vejen, eller brobestyrelsen foretage den fornødne regulering af færdslen, herunder anvisning af omkørsel.

Stk. 2. Justitsministeren kan fastsætte bestemmelser om regulering af færdslen efter stk. 1.

Udlægning af hovedveje og motortrafikveje.

§ 90. Justitsministeren træffer efter forhandling med vedkommende vejbestyrelse

bestemmelse om udlægning af hovedveje. Tilsvarende gælder med hensyn til motortrafikveje.

Færdselsindskrænkninger.

§ 91. Politiet kan med samtykke fra vejbestyrelsen eller, for så vidt angår private veje, vedkommende kommunale myndighed træffe færdselsmæssige bestemmelser, som indvirker på vejes udnyttelse eller indretning. Der kan bl. a. træffes bestemmelse om:

- 1) parkering og standsning,
- 2) indførelse af ubetinget vigepligt,
- 3) påbud om ensrettet færdsel,
- 4) etablering af fodgængerfelter og
- 5) forbud mod visse færdselsarter, herunder med henblik på etablering af gågader.

Stk. 2. Politiet kan endvidere efter stk. 1 træffe bestemmelse om hel eller delvis afspærring af offentlig vej, såfremt afspærringen gennemføres ved afmærkning, ved opsætning af bomme eller på anden tilsvarende måde.

Stk. 3. Vedrører de i stk. 1 og 2 nævnte afgørelser stationspladser eller adgangsveje til stationer og færgelejer, skal politiet tillige forhandle med vedkommende jernbane- eller færgegesellschaft.

Stk. 4. Afgørelser efter § 41, stk. 2 og 3, om lokale hastighedsbegrænsninger træffes for hovedvejes vedkommende af justitsministeren og i øvrigt af politiet. Afgørelsen træffes efter forhandling med vedkommende vejbestyrelse eller, for så vidt angår private veje, vedkommende kommunale myndighed.

Stk. 5. Såfremt der opstår uenighed mellem de myndigheder, der nævnes i stk. 1 og 4, afgøres sagen af justitsministeren. Klager over bestemmelser, der træffes af politiet i medfør af stk. 1, 2 og 4, afgøres tillige af justitsministeren.

Stk. 6. Foranstaltninger af den art, der nævnes i stk. 1, 2 og 4, skal tilkendegives ved afmærkning i overensstemmelse med de bestemmelser, der fastsættes i medfør af § 94, stk. 1 og 3, medmindre bestemmelserne håndhæves af politiet på stedet. Såfremt en sådan foranstaltning ikke er begrænset til en bestemt vejstrækning, kan den dog i stedet offentliggøres i en lokal bekendtgørelse.